

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΘΗΝΩΝ

Αριθμ. Πρωτ. ΕΞ/ 8952 / 2018

Αθήναις τῆ 17ῃ Δεκεμβρίου 2018

**ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ Β΄
ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΠΑΣΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ**

**ΠΡΟΣ ΑΠΑΝΤΑ ΤΟΝ ΙΕΡΟΝ ΚΛΗΡΟΝ
ΚΑΙ ΤΟ ΧΡΙΣΤΕΠΩΝΥΜΟ ΠΛΗΡΩΜΑ
ΤΗΣ ΘΕΟΣΩΣΤΟΥ ΙΕΡΑΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ ΑΘΗΝΩΝ**

ΜΗΝΥΜΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ 2018

Αδελφοί μου καί τέκνα μου ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

«Θεὸς ἐφανερώθη ἐν σαρκί»¹ καὶ ἐγεννήθη δι' ἡμᾶς
παιδίον νέον².

Ἡ ἐορτὴ τῆς τοῦ Χριστοῦ Γεννήσεως εἶναι ἐορτὴ τῆς ἐν
σαρκὶ φανερώσεως τοῦ Θεοῦ στὸν κόσμον. Ὁ ἄνθρωπος βρῖσκει
τὸ πλήρωμά του, πραγματώνεται ὁ σκοπὸς τῆς δημιουργίας
του, καθὼς ὑποδέχεται καὶ ἐνώνεται μὲ τὸν Θεὸ στὸ πρόσωπο
τοῦ νέου παιδίου³, τοῦ Βρέφους τῆς Βηθλεέμ.

Τὸ συγκλονιστικὸ αὐτὸ γεγονός προσφέρει ἀπέραντες
δυνατότητες στὸν ἄνθρωπο· δυνατότητες ποὺ φθάνουν σὶς
ἐσχατιὲς τοῦ ἀνθρώπινου εἶναι, ἐκεῖ ὅπου ἐλλοχεύει ὁ θάνατος.
Ἡ γέννηση τοῦ Χριστοῦ ἀνοίγει τὸν δρόμο γιὰ τὴ νίκη τῆς ζωῆς·
ἔτσι θὰ καταργηθεῖ ὁ «ἐσχατος ἐχθρὸς»⁴, θὰ ζήσει ὁ ἄνθρωπος
λατρευτικά, ὡς τὴν βασιλεία τοῦ Θεοῦ, ἀτελεύτητα,

¹ Α΄ Τιμ. 3, 16

² πρβλ. Κοντάκιο Χριστουγέννων

³ πρβλ. Κοντάκιο Χριστουγέννων

⁴ Α΄ Κορ. 15, 26

κατοπτριζόμενος τὴν «δόξαν Κυρίου» καὶ μεταμορφούμενος ἀπὸ «δόξης εἰς δόξαν»⁵.

Μέσα στὴν κατάφορτη ὁμορφιᾶς λατρεία τῆς ἡμέρας, προσκυνοῦμε καὶ καταφιλοῦμε τὰ σπάργανα τοῦ Θεοῦ Βρέφους. Ἀποθέτουμε στὸ Σπήλαιο τὴ ζωὴ μας, τὶς ἐλπίδες μας, τὶς χαρὲς μας, τὰ τραύματά μας, ὅ,τι συνθέτει τὴν ἀνθρώπινη Ἱστορία καὶ τραγικότητα. Ἡ Ἱστορία μᾶς καθιστᾶ συχνὰ μάρτυρες τοῦ ἀνθρώπινου μεγαλείου· εἶδαμε πρόσφατα τὶς πρῶτες φωτογραφίες ἀπὸ τὸ ἡλιοβασίλεμα σὲ ἓναν ἄλλο πλανήτη. Δοξάσαμε τὸν Θεό, θαυμάσαμε τὸν ἄνθρωπο. Κι ὅμως τὴν ἴδια στιγμή παραμένουν τόσο πικρὰ τὰ ἡλιοβασιλέματα γιὰ ἑκατομμύρια συνανθρώπων μας στὸν δικό μας πλανήτη. Ὁ πόνος φαίνεται νὰ μὴ τελειώνει. Τὸ κακὸ καὶ ἡ ἀδικία θεριεύουν. Τὸ αἰσθανόμαστε στὴν καθημερινότητά μας. Ὅσμη θανάτου καὶ καταστροφῆς συχνὰ στὴν κοινωνία μας, στὸν κόσμο ὀλόκληρο, κάποτε στὴν προσωπική μας ζωὴ καὶ στὶς καρδιές μας. Μαζὶ μ' αὐτὰ ἡ ἀνθρώπινη ἀλαζονεία· ἡ ἀτομικὴ ἐπιθυμία ὡς πηγὴ νοήματος καὶ ἠθικῆς ἐπιταγῆς ἐπίσης· στὸ ὄνομά της περιφρονοῦνται ἀκόμη καὶ τὰ βιολογικὰ δεδομένα τῆς ὑπαρξῆς μας. Ἐπιδιώκεται ἐξ ἄλλου ἡ τεχνολόγησις τοῦ ἀνθρώπου, πρυτανεύει τὸ ὄραμα ἑνὸς μετα-ἀνθρώπου, ὁ ἀκόρεστος πόθος γιὰ δύναμη. Προσβάλλεται ἡ δημιουργία τοῦ Θεοῦ.

Μέσα σ' αὐτὴ τὴν πραγματικότητα ποὺ δίνει τὴν αἴσθησι μιᾶς κοσμογονίας, ἐπιμένει νὰ λάμπει τὸ ἄστρο τῆς Βηθλεέμ· ἐκεῖ ὅπου «οὐ σκῆπτρα καὶ θρόνοι», ἀλλ' ἐσχάτη πτωχεία· «Τί γὰρ εὐτελέστερον σπηλαίου; τί δὲ ταπεινότερον σπαργάνων;»⁶ Τὸ ἀγνοοῦμε ἴσως, μὰ ὥστόσο λάμπει⁷. Ἕνα φῶς, «τὸ φῶς τὸ τῆς γνώσεως»⁸, ποὺ δὲν ἔρχεται μόνο ἀπὸ τὸ ἱστορικὸ βάθος τῶν 2000 καὶ πλέον ἐτῶν, ἀλλὰ τὸ ζοῦμε στὰ πρόσωπα τῶν ἁγίων μας καὶ στὸ πρόσωπο κάθε ἀδελφοῦ μας ποὺ ἐπισκέπτεται τὸν φυλακισμένο, παρηγορεῖ τὸν ἄρρωστο, δίνει ψωμὶ στὸν πεινασμένο, ἐφαρμόζοντας τὶς ἐντολὲς τοῦ Κυρίου.

⁵ Β' Κορ. 3, 18

⁶ Ὑπακοὴ Χριστουγέννων

⁷ πρβλ. στίχο στὸ Ὁδ. Ἑλύτη, *Τὰ Ἐλεγεία τῆς Ὀξώπετρας*

⁸ Ἀπολυτίκιον Χριστουγέννων

Εἶναι τὸ φῶς τοῦ σαρκωθέντος Θεανθρώπου ποῦ ἐπιμένει νὰ κενώνεται, νὰ γίνεται Ἄμνος καὶ Ποιμὴν, νὰ εἶναι καθολικὸς καὶ αἰώνιος καὶ τὴν ἴδια στιγμή νὰ καθιστᾶ μέτοχο τοῦ ἑαυτοῦ του τὴν καρδιά, τὴ σκέψη, τὸ μυαλό, τὴν ἁμαρτία τοῦ καθενός. Νὰ εἶναι ἀντιλεγόμενος⁹, νὰ χωρίζει καὶ νὰ ἐνώνει, νὰ προσφέρει «καινοῦς... οὐρανοῦς καὶ γῆν καινὴν»¹⁰.

Ἀδελφοί μου καὶ τέκνα μου ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

Εὐχομαὶ τὰ φετινὰ Χριστούγεννα νὰ γίνουν ἀπαρχὴ μεταστροφῆς τοῦ κόσμου, τῆς κοινωνίας μας, τοῦ καθενός προσωπικά. Γιὰ τὴν πατρίδα μας ἰδιαίτερα, μιὰ πατρίδα μὲ πολλές θεῖες εὐλογίες στὶς ἀποσκευές της, νὰ γίνῃ ἡ εὐλογία τῆς φάτνης ἀρχὴ ἀφύπνισης. Ἄς ἀναδεχτοῦμε τὴν κοινωνικὴ μὰ καὶ τὴν ἀτομικὴ μας εὐθύνη, ἄς ὑπερβοῦμε τὶς ἄγονες συλλογικὲς ἐνοχὲς καὶ ἄς δημιουργήσουμε ὄραμα γιὰ τὸ μέλλον μας στὸ παγκόσμιο γίγνεσθαι μὲ σεβασμὸ τῆς πλούσιας καὶ προικισμένης ἀπὸ τὸν Θεὸ Ἱστορίας μας.

Χριστὸς γεννᾶται δοξάσατε λοιπόν,
«Θεὸς τὸ τεχθὲν ἢ δὲ μήτηρ παρθένος,
τί μείζον ἄλλο καινὸν εἶδεν ἢ κτίσις;»¹¹

Ἀθηνῶν Ἐπισκοπὴ

⁹ πρβλ. Λκ, 2, 34

¹⁰ Β' Πέτρ. 3,13

¹¹ Στίχοι Συναξαρίου Χριστουγέννων